

Lo Somatenç

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Any XIII

Reus, Dissapte 8 d' Octubre de 1898

Núm. 3.718

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes. Ptas. 1
en provincies trimestre. Ptas. 3.50
Extranger y Ultramar. Ptas. 7
Anuñels, à preus convencionals.

Ptas. 1

Ptas. 3.50

Ptas. 7

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals
bibliotecas d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografia Malofré, carrer Junquera, 6.
No's retornan los originals encara que no's publicin.

Farmàcia Serra

12 ANYS
XAROP SERRA

Oberta tota la nit

de continuades curacions y d'una
acceptació general, son les millors
probas pera demostrar que l'

MÓS

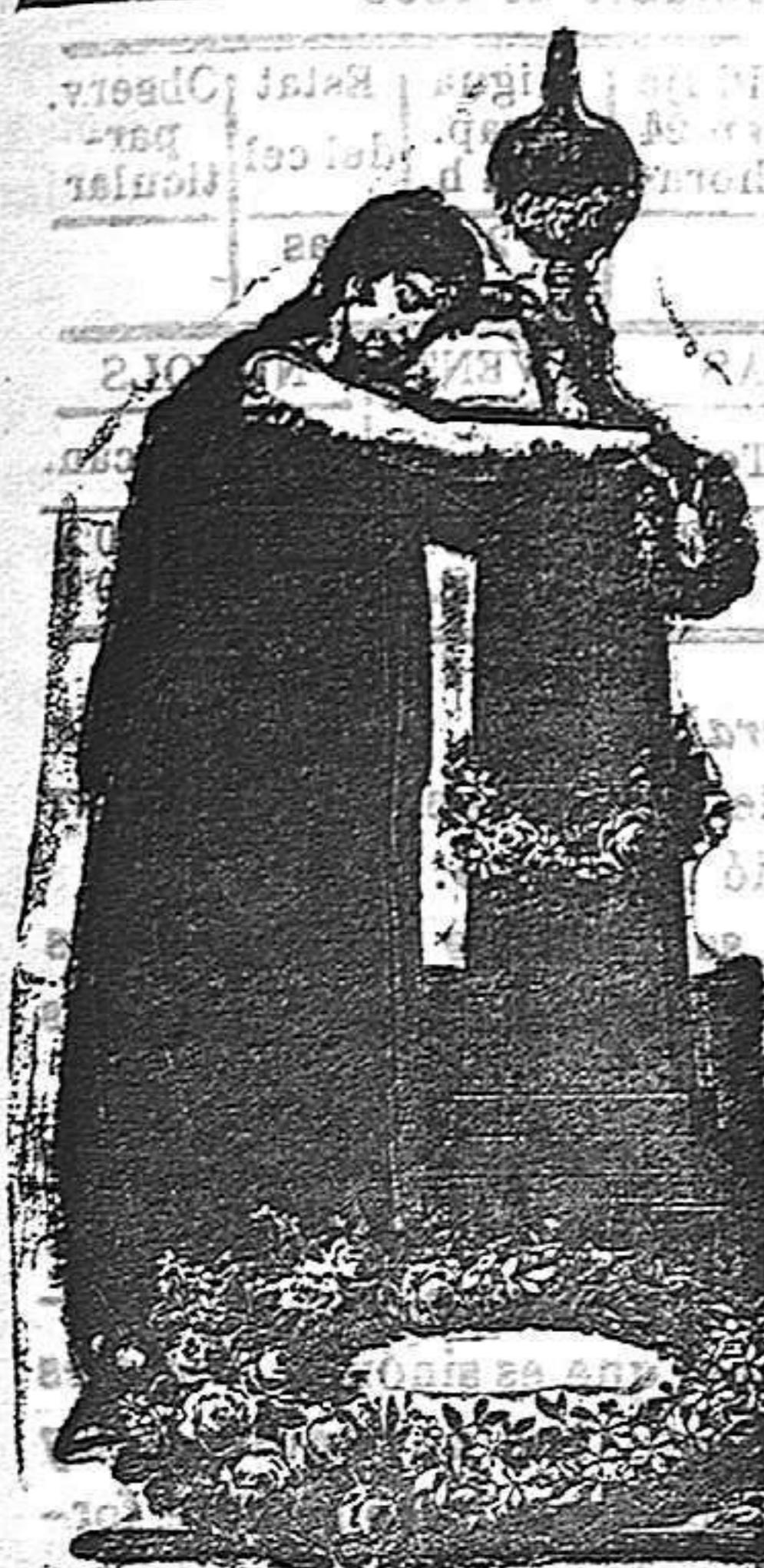
La que paga més
contribució de la pro-
vincia.

Fàbrica de flors artificials

DE

Maria Perpiñà

REUS.—CARRER MAJOR, NUMERO 22.—REUS.



Com tots los anys en aquesta època hi ha un gran y variat surtit
en coronas fúnebres, flors de seda, pluma, porcelana, zinc
y tela impermeable; medallons de diferents formes y classes,
creus, pensaments, y altres objectes artístichs que en lo dia
dels morts, selen colocar-se sobre las tumbas, com carinyós tribut dedi-
cat à la memoria dels que foren.

Alta novetat en coronas de porcelana.

Se fan també tota classe d' inscripcions ab lletras brodadas, pli-
tadas, y de paper, destinades al propi objecte.

PREUS REDUITS

Nota.—Se dibuirán cintas per brodar inscripcions.

Secció doctrinal

Alerta!

Ara ab la tan disputada cuestió del desarme general europeu se'n amenassa desde l'Nort de la vella Europa. Potser hi guanyarem! Potser que no! Veurem!!

Se diu que la poderosa Alemanya ha dit à la veïna república que s'adherirà á la proposició del Zar si França retira sus pretensions sobre l'Alsacia y la Lorena, á canvi d'allargar aquesta sus fronteras mes ençà dels Pirineus, que s'com si diguessim extender lo domini franch fins al platejat Ebre.

Ab això ja alerta! que, de realisarse tan descabellat plan de las ambiciosas Alemania y França, ja qui podríam donarne las gracies?...

Quan lord Salisbury digué «Espanya está cridada á desapareixer» alguna cosa sabrà de tan trascendental problema...

S. BORRUT y SOLER.

Octubre 98.

Fulls de la vida

per Santiago Rusiñol

En la ampla rotunda del Ateneo, de Barcelona, y devant d'un auditori distingidissim que la omplia per complert, llegí ans d'ahir nit Santiago Rusiñol numerosos capítols del nou libre seu que, ab lo títul de «Falls de la vida», se posá ahir en venta en las librerías de Barcelona.

Durant hora y mitja estiguè lo públich escoltant al senyor Rusiñol, y segurament que, sens sentirlo sisquera, s'hauria passat allí tota la nit, donchs aquella sèrie de delicadíssimes sensacions, d'estats d'ânia grandement sugestius, d'alucinacions idealizadas, prenien en los llabis del lector un extraordinari relleu, un encant singularíssim.

La lectura de cada un dels fragments era coronada per grans y entusiastas aplausos, expressió del deleit ab que s'escoltaba á Rusiñol.

Heus aquí alguns trossos del nou libre, que no hem escullit, que hem pres al eizar.

Col·lecció del cor

Avui que està tant de moda col·lecciónar-ho tot; que fins hi ha qui col·lecciona muntanyes que tingain ecos, qui col·lecciona estanyas de Suïça, i qui bitllets de banca i mines i fàbriques de bicicletes, avui tam-

bé, si podia, faria una col·lecció de records.

Tindria a casa, per exemple, aquells tacats cartí-paços plens de ditades de tinta, que tant m' havien fet sofrir i costat tantes palmetades i estalviat tantas postres; aquell tinter ple de boles, i aquella ditrosa piçarra ont els comptes mai sortien; tindria 'ls arbres que vèiem per sobre del cel obert, com magre troc de paisatge que 'ns feya rumiar campanes i somniar en l'aire lliure; tindria la campaneta que senyalava l' plegar i l'anar a correr i la llibertat graduada; tindria un estel que tenia amb una lluna y un sol, i els cartrons, i les baldufes, i un palmó ple de cireres, i una capsà d'aquarela plena de colors de sucre, i tota aquella quincalla que 'ls bons Reis m' havien dut en aquelles nits d'insomni, però d'un insomni rosa.

A una altra secció hi hauria cert orgue escardalenc i malmes, que tocaria, al meu gust, una romàntica romantica, desvetllant fibres somortes de certs moments de vida; hi hauria flors desfiliades, que jo entendrià lo que deien; hi hauria una escàparata tota plena de reliquies i retrats esgrogueits i confosos; hi hauria certes finestres am flors de certa manera; després, vistes de palmetes, oms, banyers, ríos, que jo 'n sabria 'ls camins, i els nius a l'ombra, i el perfum de cada fulla; després, cartes am la lletra tremolosa; y cada soroll i olor seria un record de vida.

Més enllà, moltes receptes i una xinxeta de nit, i vistes de fondes, d'hostals i de carreteres; aquí un pañell de campanar; més enllà, una porta, un gall que cantés com un dia, un sortidor que plorés, una capseta de musica am cert remoreig de notes, una campana de poble on toquessin una posta, un calendari aturat a moments que jo sabria, una creu de terme y moltes creus de cementiri.

I tota aquesta col·lecció, feta de deixes del cor, només seria per mi, seria 'l meu llibre d' hores; y com ningú l'entendria, el tindria ben tencat, i seria sol a llegir-lo.

Els amics del sostre

Havia passat molts dies malalt en el quartó d' una fonda; molts dies de febre, d'engunia... sempre en aquell mateix llit, amb el coll encarcarat, tenint de malbar sempre al sostre.

El quartó era blanc i una mica escrostonat; un quartó am caracter, am tres cromos: «La conversación de Recaredo», «Los amantes de Teruel» y l'«Hembarque de las tropas»; un mirall de caoba repujada; dos floreros am mitja mar de petxines; unes cortinetes fetes a prova de virtut acumulada; una tauleta amb un tapete de retellets arrencats d'un mostruari d' indies; una alfombreta de feli tre amb una fera mansota estampada al mig de les flors inflades; i el sostre, amb un drap per cielo raso.

Com que apenes me podia bellugar, el sostre, aquell sostre, era per mi l'horitzó, la perspectiva i el paisatge, un paisatge ple de taques de geteres, de pluges retrospectives, de mapes i continents, amb illes i pedreguers i tota una geografia.

Tot lo dia mel mirava. Aixís que un ràget de sol se escorria smorosint aquella fieraça del fletre, apal i mirar-se l'sostre; aixís que ja no savia ont enviar el pentament, cap al sostre falta gent! Aixís que 'ls nills sem badeven, ja 'l tenia allí al davant.

Tent el vaig mirar, que un dia vaig descobrir-hi un perfil, després unes curbes i una taca grossa que hi havia al mig del plafó 's va tornar un cap de dona; però do de dona vulgar, sinó una cara hermosíssima dibuixada per un pintor primitiu.

Aquella cara va fer-me buscar-ne d' altres, i no van tardar a sortir. A cada faga del sostre, o per devant, o giraes, o travessera, hi naixia un cap de dóna, un cap ideal i fantestich que no s' assemblava de res a cap dóna de la terra; un cap que no veia més que jo; un cap que era meu i que viaia amagat á la vista de tot-hom.

Vaig anar engolfant-me per entre d' aquelles illes, vaig seguir tot el terreno explorable, i aviat d' aquelles cāren varen sortir figures, figures senceres, dōnes velades, cavallers am mantell, guerrers amb armadura, sirenes (de pluja), peixos fantesmes b dracs amb ales, i monstres apocaliptics, i qué sé jo quantes visions que no veia ningú més; i aquell sostre tan deserí, entre aquelles parets llises, aquella fredor de quartó tot blanc i desfregat, se va poblar de tal modo, que ja començaba a temer que tanta y tanta figura 'm sallarien sobre'l llit, o que aquella dansa fantastica's convertís en insomni.

A l'últim vaig pasar-me bo, i, vés qui ho diria! quan després, al cap d' algun temps, vaig tornar en aquella fonda i vaig trobar que havien pintat el quartó i que aquell sostre era nèt, si! anyorava aquelles cares aquelles taques, aquelles figures que conexia de vista i que estimava al meu modo, com figures carinyoses, que veient-me condolir, m' havien fet companyia.

Espigolant

La carta de Filipinas que ans d'ahir copiarem del *Diario de Barcelona* se completa ab la següent, que es de la mateixa procedencia: n' havém retirat alguns párrafos no pas perque siguin menos sabrosos, sino per que no ns ho permet l' espay de que disposém en aquesta secció.

Un dels primers fets que portaren à cap los Nort americanos, això es, la publicació de la «Gacetta oficial» en anglès, prova l'interés y la passió que porta aquella rasse en la extensió del seu idioma: pera la gent que jutji de las cosas per lo seu exterior y ab lleugeresa, bò es pésarlosi fets com aquests al devant, pera que 's fassí càrrec de lo que significa la disparició d' una llengua y també pera que sàpigam compendre lo que significan los esfors, dels que, com nosaltres, volém à tota forsa defensarla.

En quant à la conducta de les autoritats espanyolas en la recerca de la recerca de la capital, no 'n volém dir una paraula.

¡Qué havém de dirial si al esposir tan sols un quadro tan aflictiu y tan vergonyós n' hi ha prou pera condemnpar y malehir à tots quants ne son la causa!

De Cuba tením en cartera notes de color encara més tristes; planas més humillants; cuadros més herroiros, tant de bò que poguessim passar sense publicarlos; s' ha de cauterizar la llaga, y es precis demostrar à la gent que es aquesta indispensable y que s' ha de fer sens compassió ni sensibleria si no 's vol que aquí mateix, à casa nostra, en nostra aymada Catalunya 'ns passin tart ó aviat los mateixos horrors.

Manila 23 d' agost.

Seguim vivint en lo més espantós dels desordres: això es lo caos y cóm acabi la present situació ningú ho sab, encare que tots ho temen. Los insurrectes campan per sos respectes, sense armas los de baixa classe, pero ab elles los de certa categoria. Antoni Luna se passeja à cavall ab la escolta, lluhint orgullós la insignia y los colors insurrectes en son sombrero, y à pesar de las ordres que 's diu han circulat pera que aquests s' allunyessin de la capital y arrabals ja 20 kilòmetres!, segueixen ocupant armats los arrabals de Paco, Ermita, Malate, Tondo, sense deixar passar à ningú per allí que no tingui que pagar una forta contribució.

Merrit lo dia 20 va conferenciar ab en Jaudenes y li indicà la conveniència d'armar altra vegada als espanyols, pera que, organisant tres columnas, anessin à desallotjar de sos posicions als rebels. Jaudenes, que desde'l dia 13 s' ha empenyat à considerarse presoner de guerra, lo que no es cert, segons la capitulació, y en dir que no té cap autoritat, com si al entregárla Manila hagués entregat l' Arxiplàch enter, digué que ho consultaria ab los quefes dels cossos, los quals s' hi han negat rodonament mentres la bandera estrellada oneja en las muralles de Manila.

Lo concepte d' espanyols é indis sobre las tropas yankees es tristissim. En realitat no han sigut probats en combats y si han entrat à Manila no ha sigut més que per lo ferro y plom dels barcos de la seva esquadra.

No tenen instrucció militar, no hi respectes entre las classes y, sobre tot, diuen los rebels que quan-

entren en foch se tiran en terra y fugen, com ells han pogut véureho combatint junts. Nosaltres, fins are, sols coneixem un fet que no parla molt en favor d' aquests soldats: lo 19 sortren 300 homes pera restablir à Santolón lo servey d' ayguas de la ciutat y tornaren sense conseguir lo sei objecte, perque'ls rebels los hi prohibiren lo pas; de modo que continuém sense més ayqua que la del cel, que, per fortuna segueix cayent y evitant que l' sol corrompi les montanyas d' inundicia que obstrueixen los carrers de la ciutat tancada.

En aquesta segueixen entranthi quantas famílies poden y fins no poguen, y en un recinte cepás pera 10.000 ànimes ja ab apreturas, n' hi ha més de 30.000. ¿Qué va à passar aquí?

Los elements indi y yankee se temen y 's desprecian y s' odien y sols falta un pretext pera que vinguin à las mans, y si no ha sucocedit ja es per contemporanies dels yankees, que no sé cóm van à respoandre de la salvaguardia oferta *bax la fe y l'honor del exèrcit nort-americà*.

Lo 20 aparegué en la calzada de la Concepció un yankee ab lo cap tallat. Lo dia anterior, à Tondo, un desgraciat veterà sutri mort més horrible encare que la que vaig darne compte en ma anterior. Indígena brau y de molts anys de servey, son pit estava plé de creus; los rebels lo despullaren y li ompliren lo cos de creus fetas demunt la seva pell ab un ferro vermell fins que va morir, presa d' horribles dolors.

Per cert que al parlar del benemèrit Cos de la veterana que fins lo dia 20 ha vingut prestant senyaladissims serveys, he de fer constar que en la prodigalitat de recomparsas que hi ha hagut, los únichs estranys à elles fins avuy han sigut los veterans, fora del escut de drap que 's hi concedí en Primo de Rivera.

L' Ajuntament, suspés en sos funcions y desamparat de la autoritat espanyola, que ha brillat per sa ausència y sols desitja anseren, ha celebrat sa darrera sessió lo dia 21, protestant de la determinació de Merrit, dins del armisticci. Lo mateix ha fet la Hisenda al incautarse 'ls yankees del Tresor.

La veritat es, pesi à qui pesi, que les autoritats espanyolas, comensant per la primera y acabant per la última, han abandonat per complir l' element peninsular y sols pensa cada un dels antichs caps visibles en fogir desseguida y de qualsevol manera, dihen «aqui queda això». Un veinat indefens, un exèrcit de soldats héroes y màrtirs y un armament en sa majoria fet à trossos al verificarse sa entrega, los fondos entregats de mala maniera y rebuts de pitjor, empleats y sos familiars sense llar y morint de fam, 8.000 espanyols en poder dels insurrectes y l' element indienfront de tota cara blanca. A aquesta colla de negres los ha portat la inercia del govern y la... ineptitud, per no dir més, dels governants aquí enviats!

Lo cable, quina compostura vaig anunciar ab anterioritat, no l' han obert al públich fins lo 21. Ja funcionan, encare que malament, casi tots los centres, dirigits per quefes militars yankees; los sellos de correus son també americans, y en los edificis públichs s' hi fican ròtols en anglès, desde'l 20 se publica en anglès la «Gaceta oficial», y per lo vist se tracta, més que d' una ocupació provisional, de una definitiva.

Respecte à això, entenç per patriotism que, sia de qui sia aquesta finca tan mal cuidada per Espanya, no deu jamay toruar à ella, puig seria causa de sa completa ruina en homes y diner. No més sanch inútil y reduhimos en nostre miseria sense l' estúpit orgull de possehir coloniás que aniquilen à la nació y sols enriqueixen als desanimats aventurers que sols van à treure diner sense mirar lo procediment pera l' logro de sos infuós fins.

En aquets dias se veu algun or americà, que 's ven per los soldats al 2030, ó sifa deu pesos y mitj per cada cinch.

Lo Banc Espanyol Filipí, per efecte d' una generositat ab lo govern, que li deu un milió noucents vuitanta mil pesos, es probable que hagi de liquidar, ab la agravant de que per la Hisenda no se li dona cap garantia sobre dente contret en tan críticas circumstancies y representant lo patriotism del Banc la salvació del Tresor. Aqueix es lo pago que donan sempre las autoritats als sacrificis per la patria!

Montojo coronà l' terme de son mando marítim ab un rasgo notable: lo transport «Cebú» y l' canonier «Bulacan», a qual enfrega 's negà Augustín lo 2 de maig, foren cremats y tirats à fons en mitj del riu y à sa entrada, obstruïntlo; lo públich que tant comentà aquí lo célebre telegrama «espartane», segons lo calificà tota aqueixa prempsa, exclamà à una sola ven al coneixer tal determinació: «Hernán Cortés quemando sus naues!»

També s' ha comentat avuy molt lo primer telègra- ma del Gobern à Jaudenes al restablirlo 'l cable.

Quan tots esperavam—encare—algo que signifiques un recorç pera aquest desgraciat grupet d' espanyols, ens trobem que 'l govern preguntava, avans que res, per la salut del Sr. Cuervo, capitá de la fragata de la reserva, gobernador civil de Bulacan per vuit dies, presoner després per Aguinaldo y per últim viatger à Hong-Kong, ahont anà desde Cavite ab permís del «generalissim» tagalo.

En lo que ha guanyat considerablement la població es en les «distractions» pera'l poble: tots los carrers se veuen obstruïts per taulas de «montes», de «xabdiquir» y d' una especie de «ruletas», ahont indis, soldats espanyols y yankees, se passen lo dia jugant.

M. M. C.

CRÓNICA

Observacions Meteorològicas FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

del dia 7 d' Octubre de 1898

| Hores d'obser- vació | Baròmetre aneroide | Greu d'hu- midat | Pluja en 24 horas | Aigua evap. en 24 h. | Estat del cel | Observ. particular |
|-------------------------|-----------------------|------------------------|-------------------------|----------------------------|------------------|-----------------------|
| 9 m. 3 t. | 754 | 72 | | 5'2 | Ras | |
| | 753 | 71 | | | | |
| Hores d'obser- vació | Màxima | Mínim. | Ter. tip. | direcci. | classe | can. |
| 9 m. 3 t. | Sol. 36 | 16 | 22 | S. | Cumul | 0'3 |
| | Sombra 26 | | 24 | S. | | 0'3 |

No sabém com *El Liberal de Reus* pogué deduir de nostre escrit del dia 4 del actual que *Lo Somatent* no es partidari de la «Nació Catalana».

Protestar del dictat de separatistas pot entendre's que 'ls regionalistes catalans deixém de ser partidaris de la «Nació catalana»?

Repetimho per si l' colega que escriu à raig de cup no 'ns va entendre ó no ho va volgut entendre.

«La nostra patria, y la de tot bon català es Catalunya», ó «Nació Catalana», que es sinònim, per mes que pesi à *El Liberal*, «pero Catalunya autònoma y en plena possessió de tots sos drets, pero sempre formant part de l' Estat espanyol...»

¿Qué per volgut això hem de ser erats à la vista del *Heraldo* y de *El Liberal de Reus*? no 'ns fan amicis com avans.

Nosaltres à la nostra, ells à contribuir que «los paternals gobiernos del turno pacífico prosigan en su meritoria obra del engrandecimiento moral, material y geogràfic de esta hidalgia Espanya.»

Emprò protestém de las intencions que 'ns suposa l' colega: vam creure que no devíam deixar passar sense protesta un article com aquell en que 's confonen molts conceptes respecte als regionalistes y publicat precisament aquí, que tots ens coneixem.

De protestas no 'ns en cal fer més; lo nostre programa prou l' havém explicat y nosaltres fins nos alegrém que la nostra protesta hagi donat ocasió à *El Liberal* pera escriure la resposta en la nostra hermosa parla.

Alguns propietaris d' aquesta ciutat que ho son de terras de las partidas Roquis y Monterols nos demanan que supliquem al president de Foment Sr. Márquez, procuri disponer s' acabi lo petit travall del camí de Aleixar desde'l passeig Sunyer à l' empalme de la carretera de Alcolea, y qual petit travall se va començar fa tres mesos.

No dubtem que 'l Sr. Márquez tindrà en compte una petició tan justa com es la de que 's tracta, tenint en compte que s' ha privat als propietaris de ferús de dit camí durant la època més important del any ó siá la de recollecció de fruyls.

Los diaris de Barcelona s' ocupan ab interès del tifus que s' ha presentat ab intensitat à aquella ciutat y de las disposicions dictadas per aquella primera autoritat civil encaminades à evitar la propagació d' aquella malaltia.

S' ha ordenat, ab molt bon acert, que s' inspeccionin los mercats, que 's desinfectin las alcantarilles, que se socri als indigents, extremar la vigilancia en las industries insalubres, com rentadors, triperas, establements de robes vellades y que 's dongui compte de las infeccions y defuncions à la secció d' Higiene d' aquell Ajuntament.

Durant lo mes de Septembre ocorregueren 78 defuncions, essent los districtes més castigats los de Dressana, Hospital, las Corts, Hostalfranca y Sants.

En contestació als telegramas que s'expediren pera recabar l'indult del reo Domingo Amorós Anguera, se rebé ahir en aquesta ciutat lo següent:

«Sr. Quefe Superior Palau à D. Emili Vellvé, Alcalde President accidental Ajuntament.—D'ordre de S.M. passo son telegrama à President Consell Ministres per si en sa vista l'Gobern troba motiu pera aconsellarli exercici regia prerrogativa d'indult à favor reo Domingo Amorós.»

També s'expidió l'següent:

«Marqués de Vistabella, Senador.—Madrid.—Junta magna representant totes las forces vives de Reus scordà telegrafiar President Consell Ministres se servís inclinar à S.M. indult reo Domingo Amorós Anguera evitant un dia de dol à nostra morigerada població; ab aquest motiu suplico se serveixi interessar-se eficacment assumptiu, agrabiutli comuniui resultat de sus gestions per obrar conforme fins veure si es possible alcançar magnánim cor Reyna dita gracia que tot Reus solicita.

President Centro Lectura, Eugeni Mata.

Ahir à las nou de la nit se va reunir la Associació Agrícola pera l'pendent assumptiu de la brisa, acordantse lo donar un vot de gracies à la Junta Directiva y comissió nombrada pera que obri tal assumptiu com millor cregu per los interessos dels associats.

Demà à las nou de la nit tindrà lloc en lo «Teatro Fortuny» l'acte solemne de repartir los premis als escriptors que 'ls han obtingut en lo certamen de «La Palma».

La festa promet ser molt lluhida. Segons notícies quedan despatxades casi totes las localitats.

Lo recaudat en la Administració de Consums en lo dia d'ahir per diferents espècies puja la cantitat de pessetes 1100'57.

Varietats

Instantánea

A mon estimat amic y distingit escriptor Pere Cavallé.

De demà en vuit, serà la festa, diu cofoya molta gent, tota la que pensa celebrarla y gaudirla, esperan impacients grans y petits contant los días que mancan, ab la falera dels noyets per la aubada del dia de «Reyes». Y crech haver fet bona comparansa perque sixis com hi ha algunes nens que en esmentat dia no esperan joguines perque en sa pobre infantesa ni ilusions poden tindre; hi ha algunes persones també que en sa trista y malalta existència desconeixen ayals jorns de goig y esbargiment. Son flors de cementiri, voltadas de tristor, vivint en lo silenci, la vida, lo moviment lo senten allà d'enllà, tot lo més lo veuen de passada.

Y ab irreflexiva seguritat son esperades las festas, com los joguets los nins. Com si 'ls joguets y las festas fossin misajes de la gaubansa per tothom, com si fos eterna la alegría de tota festa y no 's pogués enterbolir ni ofegar, com si tingués més forsa que la llum del sol, que es la alegría del mon.

Pénsati un poch, la alegría té per ànima ó es companyona de la tristesa, es un esfors fet fugint d'ella, es un remey que 's cerca per lo mal d'anyoranza. No es la salut, es lo desitj d'estar bò.

Després de las bromas, dels balls ó de las alegroyas cansons y de las rialles, ve 'l cansanci lo fàtich que aclara, com recordant lo fi, que fa pensar en lo res.

Tant las festas bárbaras, de las edats primitives, com las luxuriosas bacanals romanes, com las tradicionals festas majors d'avuy, com las refinadas «soires» de nostra aristocracia, foren y son rebudas per la ilusió y las despedeix lo desengany, obra ó rastre del temps.

Al finir tota mena de festa, sembla al entorn surar una somnolenta boyra, lo agredols regust del esbarjo de tota nit vetllada alegrement. La gatzara del retorn te molta tristesa íntima é inconsent, es la última expurta de la desvanescuda alegría, que com lo darrer raig de sol acoloreix fortament lo cel que poch à poch cubren les tenebres. Aquellas gayas esclamacions, son la posta de la foye alegría, presentin la pensadora nit...

Felissos se poden creure tots los que ab dalé esperan los dias festius, ells tenen fé en quelcom àconductor que 'ls farà oblidar y endolsir las amargors de llurs existències, ells trobaven à sa melangia remey y sentirán lo goig de viure. Ells com las aurenetas podrán fugir de las terres fredes, desgarnides de flors y rubietas de corsecadas fulles, per amor en les floridas mercé à la fecundanta primavera.

HORTENSE GUÉLL.

Secció oficial

Registre civil

del dia 6 d'Octubre de 1898

Naixements

Artur Bárbara Marí, de Anton y Antonia.

Matrimonis

Pau Fabregat Espinós, ab Rosa Ferré Barberà.

Defuncions

Jascinta Masip Serra, 19 anys, Aguila 19.—Rafael Zaragoza Zamora, 39 anys, Jesús 35.

Secció religiosa

Sant d'avuy.—Santa Brígida.

CULTS RELIGIOSOS

Parroquia de Sant Joan Baptista (Providencia).

Demà diumenge, à las 6 de la tarde començarà la solemne Novena que la Arxicofradia Teresiana tots los anys dedica à sa excelsa Mare, lu ilustre Doctora de la Iglesia Sta. Teresa de Jesús. Tois los días à la citada hora, exposat S. D. M., se camençará ab lo reso del Rosari, cumplint així lo prescrit per S. S. y à fi de posar las indulgencies, seguirán les exercicis propis de la Novena y Sermó que to's los días predican lo Rvnt, P. Vidallet, de la companyia de Jesús, donant fib ab la reserva. La part de cant està confiada à las Religiosas d'aquest convent.

Parroquia de Sant Francesc

Demà à des cuarts de 8 del matí se celebrarà la comunió general en Ntra. Sra. del Carme y à las 5 de la tarde 's resarà lo Rosari durant la funció del Carme la qual será abri Exposició de Sa Divina Majestat y professió per l'Iglesia.

Sant de demà.—Sant Dionisi.

Secció comercial

Bolsí de Reus

CARRER MONTEROLS, NÚMERO 27

Cotisió à Barcelona à las 4 de la tarde del dia d'ahir.

| | | | |
|-----------|-------|------------------|-------|
| Interior | 57'05 | Cubas del 86 | 68'50 |
| Exterior | | Cubas del 90 | 50'62 |
| Colonial | | Aduanas | 90' |
| Norts | 24'10 | Ob. 5 0,0 Almena | 79'25 |
| Frances | 26'35 | Id. 3 0,0 Fransa | 41'25 |
| Filipinas | 78'75 | | |

PARIS

| | | | |
|----------|-------|-------|--|
| Exterior | 42'35 | Norts | |
| | | GIROS | |

| | | | |
|-------|-----|---------|-------|
| Paris | 51' | Londres | 38'25 |
|-------|-----|---------|-------|

Se reben órdres pera operacions de Bolsa. Compra y venta al contat de tota classe de valors cotisables en Bolsa. Descompte de cupons y compra de monedas d'or de tots los païssos.

J. Marsans Roi

Representant: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA AGNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona à las 4 de la tarde d'ahir:

| | | | |
|----------|-------|---------|-------|
| Interior | 57'05 | Aduanas | 90'25 |
| Exterior | | Norts | 24'35 |

Amortisable

Cubas 1896 68'50

Cubas 1890 50'87

Exterior Paris 43'40

GIROS

Paris 51' Londres 38'25

Ordres de Bolsa pera Barcelona, Madrid y Paris.—Compra y venda al comptat de tota classe de valors.—Descompte de cupons.—Compra de monedas d'or y bitllets de tots los païssos.

Anuncis particulars

En lo Velòdromo

—Repara aquesta inglesta quin elegant y distingit traje de ciclista.

—La veritat que no li falta res: pantalón «bombatxo», polainas de cuero, americana ab coll alt, la seva corbata y agulla SPORTMAN.

—Lo que la afavoreix molt es la tela que està confeccionat.

—Es clar; es lo CHEVIOT INGLÈS que ven la casa PORTA à 7'50 pessetes lo «corte».

ESCORIAS THOMAS.—Végis 1^a anunci de la quarta plana. Dirls-girse à casa Gambús, carrer de Vilanova 12.

¿Qué es hernia?

La hernia, terme facultatiu que significa lo que vulgarment s'anomena quebradura, qubrancia, relaxació,

(Trencat), es la separació dels teixits que forman la paret del ventre, per quina obertura surten los intestins.

¿Com se coneix?

Per la excrecencia, (bullo), més ó menys tou 6 més ó menos gros que apareix estàndard dret y desapareix les més de las vegadas tirantse al llit.

¿Quinas son sus consecuencias?

La persona que sufreix aquesta dolència orgànica, que apareix moltes vegadas insensiblement y per relaxació natural dels teixits, ó bé à consecució d'un esforç voluntari ó involuntari, com es lo tossir ó estornudar, està exposat continuament à una mort horrible; per això basta una mala digestió, ó una petita inflamació en la vora de l'anella d'obertura que deix passar l'intestí per efectuar-se la estrangulació del mateix.

Consecució de lo dit es lo creure que que sevol armatost mentres tingui 'l nom de braguer ja las suficient pera aliviar sa dolència, quan no es així, sino que es prec que 'l braguer sia aplicat en cada cas, per personas coneixedoras de son mecanisme, y no per mans inexpertas, que colocan braguers al atzar, com si operació tan delicada fos la cosa més senzilla.

Braguerets de cauchou, ab resort per la prompta curació dels tendres infants.

Tirants Omooplàstics pera evitar lo carrement d'espatillas.

Faixas hipogástricas pera corretjar la obesitat, dilatació y abultament del ventre.

JOSEPH PUJOL

cirurgiá especialista en lo tractament de las hernias, ab llargs anys de практика en la casa de D. Joseph Clauselles de Barcelona. Establiment «La Cruz Roja».

REUS.—PLASSA DE PRIM.—REUS

ESCOLA MERCANTIL

DIRIGIDA PER

Don Salvador Sotorra Barrera

Mestre superior y Contador de fondos provincials y municipals

Carrer del Hospital, 5, principal.—Reus.

En aquesta escola, dedicada especialment à la ensenyansa práctica mercantil, poden los alumnos, en breu temps,

Primer. REFORMAR sa defectuosa escriptura transformantla en hermosa lletra ingleza, ràpida y comercial.

Segon. Aprendre, baix un procediment pràctic, la TENEDURIA DE LLIBRES pera poguer desempenyar ab escrit lo delicat càrrec de Tenedor de LLIBRES.

Tercer. Cursar los idiomas FRANCÈS, INGLÈS y ALEMANY.

Quart. Fer un estudi de CÀLCULS MERCANTILS ab operacions de BANCA y BOLSA.

Quint. Practicar la ORTOGRAFIA castellana y la CORRESPONDENCIA MERCANTIL.

Sisè. Pràctica de DOCUMENTACIÓ COMERCIAL.

Nota.—S'organisa y s'porta la comptabilitat de casas de comers en sos propis escriptoris, y s'resolven consultas sobre organiació de comptabilitats especials.

PERA 'LS MORTS

Riquíssim y variat assortit de coronas, flors artificials, rams, pensaments y demés adorns propis pera nitxos, panteons y sepulturas y arreglo dels propis objectes que 's trobin fets malbé.

Ultima novetat y molt de gust à preus limitadíssims.

Se trobarà en lo domicili de las germanas

Diversions públiques

TEATRO FORTUNY

Certamen literari humorístich

de la societat "La Palma"

En la Secretaria de dita societat se troban de venda de dotze à una de la tarde y de vuit à deu de la nit las localitats pera l'acte de la repartició de premis als escriptors que 'ls han obtingut en dit Certamen.

L'acte del reparto tindrà lloc lo diumenge dia 9 del actual, comensantse à las nou de la nit.

Telegrams particulars de «Lo Somatent»

Paris 7, 4 matí.

SERVEY DE TRENS

SORTIDAS:

De Reus a Barcelona

5'04 m. correu (per Villanova y Vilafranca) 1.^a, 2.^a y
3.^a de la matí.

6'56 m. exprés, primera y segona dimars, dijous y dissabtes, (per Vilanova).

12'14 t. mercançies, segona y tercera.

15'7 t. correu (per Vilanova).

7'39 t. exprés (dimars, dijous y dissabtes).

De Barcelona a Reus

5'25 m. (per Vilafranca).

9'46 m. (per Vilanova).

15'8 t. per id.

7'39 t. exprés (dimars, dijous y dissabtes).

De Mora a Reus

9'33 m.—10'04 t.—3'10 t.—7'19 y 9'57 nit.

De Reus a Tarragona

4'21 m.—8'00 m.—12'03 t.—6'04 t.—7'36 n.

De Tarragona a Reus

7'30 m.—9'25 t.—4'30 t.—8'20 n.

De Reus a Lleyda

8'10 m.—5'23 t.—3'10 t.—2'15 t.—7'04 t.—7'36 n.

De Lleyda a Reus

5'50 m.—3'50 t.—2'15 t.—7'04 t.—7'36 n.

De Reus a Vimboli

1'28 t. cotxes de 2.^a y 3.^a

De Vimboli a Reus

9'53 m. cotxes de 2.^a y 3.^a

De Tarragona a Valencia

9'30 m. y 7'30 n.

De Valencia a Tarragona

11'—12 t.

14 m. y 6'30 t.

ADMINISTRACIÓ DE CORREUS-REUS

Horas d' arribada y sortidas de correos

ARRIBADAS.

| | |
|---|----------|
| De Tarragona, | 8'30 m. |
| De id. per Sant Vicens, | 9'30 t. |
| De Barcelona (per Tarragona) | 8'30 m. |
| De id. directe | 10'45 m. |
| De id. id. | 11'30 t. |
| De id. abla correspondencia extranjera (per Picamixons y descendente de Lleyda) | 7'30 t. |
| De Madrid y Zaragoza | 2'30 m. |
| De Lleyda y Huesca | 7'30 n. |
| Dels pobles servits per peatens | 9'00 m. |

SORTIDAS.

| |
|--|
| Pera Barcelona à las 5'00 m. |
| Pera id. à las 2'00 t. |
| Pera id. y extranjer, per Tarragona, 7 tarda. |
| Pera Tarragona, Valencia y Murcia per S. Vicens 5 m. |
| Pera Tarragona, per Sant Vicens, à las 5 m. |
| Pera Tarragona, Valencia, Murcia y Andalucia, 7 nit. |

Pera Lleyda, Huesca, Manresa, Sabadell, Tarrasa y salsines à las 8'00 m. canicula i l'habil i l'irregular.

Pera Madrid, Aragó, Teruel, provincias vascongadas, Castilla, Galicia, Andalucia y Extremadura à las 4'30.

Los pobles servits per peatens à las 7'30 m.

Nota.—Deu tenir-se present que tots los barcos que portan tropes de reforçs á las Antilles y Filipinas, porten també correu.

HORAS DE DESPAIG

Certificats de deu à onze matí y de 5'30 à 6'30 tarde.

Valors declarats y objectes asssegurats de deu à onze matí y de 5'30 à 6 tarde.

Apartats de 9'30 à 11'30 matí y de 3 à 3'30 tarde y de 7'30 à 8 nit.

Lista de Correus de deu à 11'30 matí y de 3 à 3'30 tarde.

Reclamacions de deu à detze matí.

Nota.—Entrega de valors las mateixas hores de despaig.

Les postes deu ser obertes en el seu temps.

En el seu temps SERVEY DE BUSSONS

Los dels Estanachs se recullen à las 12 del matí 6 de la tarde y 9 de la nit, lo de la Administració 5 minuts avans de la sortida de les expedicions y 1a de les Estacions à la arribada dels trens correus.

Los impresos, mostres, periòdics, papers de negocis y medicaments deuen entregarsse á mà en la Administració.

SERVEY DE LA CARTERIA

Los Carters surten à distribuir la correspondencia à las 9 y 11'30 del matí—3 de la tarde y 8 de la nit.

Reus à primer d' Octubre de 1898.—L' Administrador, Luci Reso.

PERA ADOB DE TOTAS LAS CULLITAS Y CULTIUS

INDISPENSABLE Y DE EXCELENTS RENDIMENTS

LO COMBINAT EMPLEO DE LAS

ESCORIAS THOMAS

COM ADOB FOSFATAT



GARANTIZADAS PURAS

SOLUBLES AL CITRAT

SALES DE STASSFURT

COM ADOB POTASSICH

EN LAS FORMAS DE

SULFAT DE POTASSA, CLORURO DE POTASSA,

SALS CALZINADAS RICAS EN SULFAT DE POTASSA,

KAINITA, ETC.

Lo més econòmic, lo més eficàs, lo mes durader

baix garantia del Sindicat de ventas de STASSFURT

NITRAT DE SOSA

ADOB A ZOAT

DE GRADUACIÓ GARANTIDA DE 15 1/2 A 16 0/0 AZOE Y D'EFFECTES RAPITS Y SEGURS

Dirigirse pera prospectes é informes sobre l' empleo

A D. OTTO MEDEM.—VALENCIA

SE ROMPE EL ARQUITECTO

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

Y ALGUNOS DE LOS PUEBLOS SE QUITAN LA CASA

</div